

“Posvečevati moramo vse svoje življenje”

Kot apostol imaš veliko in lepo nalogo. Stojiš na sotočju milosti in svobode duš; in prisostvuješ nadvse slovesnemu trenutku v življenju nekaterih ljudi: njihovem srečanju s Kristusom. (Brazda, 219)

4. januar

V božičnem času smo. Spominjamo se raznih dogodkov in okoliščin ob rojstvu Božjega Sina. Pogled pa se

ustavi na betlehemskem hlevčku, na nazareškem domu. Marija, Jožef, Jezušček na poseben način zasedejo osredje našega srca. Kaj nam pove, kaj nas uči preprosto, a občudovanja vredno življenje te svete družine?

Med mnogimi stvarmi, o katerih bi lahko premišljevali, bom zdaj omenil predvsem eno. Jezusovo rojstvo pomeni, kot piše v Svetem pismu, začetek polnosti časov, trenutek, ki ga je Bog določil, da izkaže svojo polno ljubezen do človeštva s tem, da nam izroči lastnega Sina. Božja volja se izvrši v najbolj normalnih in običajnih okoliščinah: žena, ki rodi, družina, dom. Božja vsemogočnost, Božji blišč prihaja po človeškem, se združi s človeškim. Od tedaj kristjani vemo, da z Božjo milostjo moremo in moramo posvetiti vse, kar je čistega v našem življenju. Vsaka zemeljska situacija, pa naj bo še tako nepomembna in običajna, je lahko priložnost za srečanje s Kristusom in

del naše poti proti nebeškemu kraljestvu.

Zato ni čudno, da se Cerkev veseli, da uživa ob pogledu na skromno stanovanje Jezusa, Marije in Jožefa. (Jezus prihaja mimo, 22)

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sl-si/dailytext/posvecevatimoramo-vse-
svoje-zivljenje/](https://opusdei.org/sl-si/dailytext/posvecevatimoramo-vse-svoje-zivljenje/) (28. Feb. 2026)